

25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΠΡΩΪ

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

αυ τος α αν τι ι λα α α β ς ς και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μ ς

Ο ι μι σ ς ς ν τες Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ς Κυ υ ρι

ι ι ς ς ως χο ο ο ο ο ο ρ το ο ο

ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

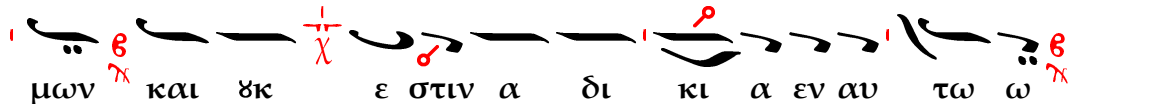
A^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
 ζει^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α^Δ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν^ε

Προκείμενον. Ψαλμός 74' (91).

Ἦχος ^ε Βου _ζ

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει ^Δ και
 ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται^ε
 Στίχ. α'. ^ε Πε φυ τευ με νος εν τω οι κω Κυ ρι
 ς^ε εν ταις αυ λαις τς Θε ς ς η μων ε ξαν θη
 σει^ε

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει ^Δ και
 ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται^ε
 Στίχ. β'. ^ε Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε ος η

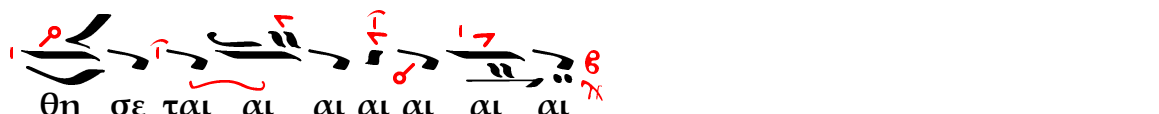
 μων και εκ εστιν α δι κι α εν αυ τω ω

 ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η η η η σει

 και ως η κε ε δρος η εν τω λι βα νω πληθυν

 θη σε ται αι αι αι αι αι

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

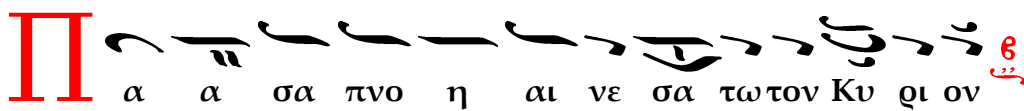
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

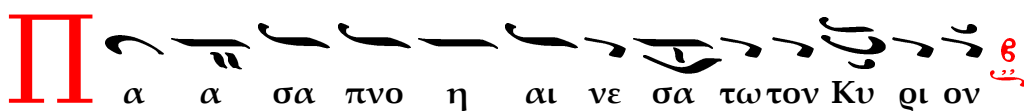
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

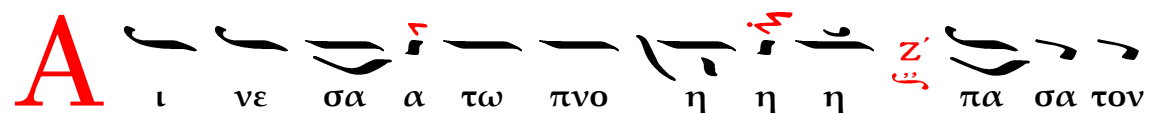
 Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

 Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

 Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12-19).

(Ζήτηι αὐτὸ τῇ Τρίτῃ τῆς ιβ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἧ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ ψαλμὸς Ν' (50) καταλιμπάνεται.

Εἶτα ψάλλομεν εἰς ἤχον β'.

Ἦχος Δι

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Ταις του Α θλο φο ο ρθ πρε σβει αις ε λε η μον ε

Ἐξαιψὸν τὰ πληθῶν ἐμῶν ἐκκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων Ἀμην ^{Ζ'}Ταῖς τῆς Θεοῦ τοῦ ὀκτῆρος σβείαις ἐλε-

ημον ^ΔἘξαιψὸν τὰ πληθῶν ἐμῶν ἐκκλημα-

των ^Δ

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος ^{Πα} ΠαϞ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

^ΔἘξαιψόντο ἀνοομη-

μα ἀαμ ^Σ

Σημερον ἡ οὐκ ἐνενηπαα

σα ^Δταῖς τῶν ^{Πα}θλοοφοοορῶν αὐγααζέται

ἀκτινισίσι ^Σκαὶ ἡτῶ Χριστῶ Ἐεεκ

κλησι ^Δατοῖς ἀνθεσιν ὠραϊζοομενη

Γεωωργιεβωααασοι ^Σθεραπων

Χριστῶ ^Δκαὶ προσταααταθεερομοοταα

αατε ^{Πα}μηελλιπηησπεεσβεεεων

υ περ η μων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο
ο ο ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τοῦ ἁγίου ὁ ὁμόειρμος εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ὠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

K α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα επι νι κι ον α α

δο ον τες

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Ὕμνῶ σε Γεώργιε Δαυῖδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δῆ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπερ η λι ον ε ξη στρα ψεν η μνη μη σθ
νυν μαρ τυς Χρι στῶ ο πλι ι τα ως γαρ α κτι νας
παμ φα εις των θαν μα των τας αυ γας εις πα α σαν την
γην λαμ πρω ως ε ε ξε δι σκευ σε φω το φο ρε Γε
ω ω ρ γι ι ε

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μο νο μα χη μυ ρι ο νι κε Χρι στῶ Α θλη
τα δος μοι τῶς α θλῶς με ελ ψαι και α γω νι

σματα τα σα α περ ετ λησανδρικως τω πο ο θωΧρι
στϷ σο φε ε Ε εκ πυ ρϷ με νος ω και ε ζης γη
θο ο με ε νος

Δόξα.

N ε ος ω φθησεν πο λε μοις ι κα νος τη χει ρι
αλ λος Δαυ ιδ αν δρει ει ος ως γαρ αυ τος τον Γο
λι αθ τον αν τι πα λον και συ ητ τα ας κα θε λων
βο λαι αις ται αις των λο γων σϷ στε φα νι τα Γε ω ωρ
γι ι ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω ς α νεκ φρα στος ω ραι ος φρι κα λε ος ο
σος ξε νος ο το κος Κο ο ρη ως υ πο μα
ζι ον και γαρ τον πα ντε λει ον Θε ον θη λα α ζεις σαρ
κι πα ρα α δο ο ξον α κϷ σμα βρε φο τρο φε Μη
τρα α να αν δρε

Καταβασία.

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ^π αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην ^Δ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
 ω στερε ου ου με ε θα ^π (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ν υν παν τα πε πλη ρωται φω τος ^Δ ου ρα νος τε και
 γη η και τα κα τα χθο νι α ^π ε ορ τα ζε τω
 γουν πα σα κτι ι σις ^Δ την ε γε ρ σιν Χρι στου ^Δ εν η
 ε στε ρε ε ω ω ται ^π

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε ^Δ συ νε γει ρο μαι
 ση η με ρον α να σταν τι σοι ^π συ νε σταν ρου μην
 σοι χθες ^Δ αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ ^Δ εν τη
 βα σι λει ει α α σου ^π

Τοῦ ἁγίου. Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σ υνδρομος ε ξε λα μ ψεν η μιν ^Δ η πα νεν δο ξος

μνη η μη Η τϵ θε ρα πο ντος π ρ τη Α να στα σει
Χρι στϵ Δ εν η η συνελ θον τες οι πι στοι Δ φαι δρωσ ε
ορ τα α σω ω μεν π ρ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε υ φρανθη τε γη καιου ρα νοι Δ τα τε ο ρη και
πα αντες β νοι σκιρ τη σα τε ρ ρει θρα θαν μα των και
γαρ Δ υ ψο ο θεν η μιν ομ βρο βλυ τει Δ ο Μα ρ τυς Γε
ω ω ρ γι ι ος π ρ

Δόξα.

Γ η πα σα και βρο τει ος φυ λη Δ ου ρα νος τε συγ
και αι ρει στρα τος Α γγε λων τε ρ ο πρω το στρα τη
γος γαρ Δ Χρι στϵ ς νυν Γε ω ρ γι ος εκ γης Δ βαι νει προς
ου ρα α νι ι α π ρ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε υ φρανθη τι τε ρ πϵ Μα ρι αμ Δ ει και χθες ως ρομ
φαι αι α γαρ την καρ δι αν σου ρ ο του Υι ου σου
Σταυ ρος Δ δι η ηλ θεν αλλ ουν ως εκ πα στϵ Δ τϵ τα φϵ

α νε ε τει ει λεν

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ Πα ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος Πα

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α΄ χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

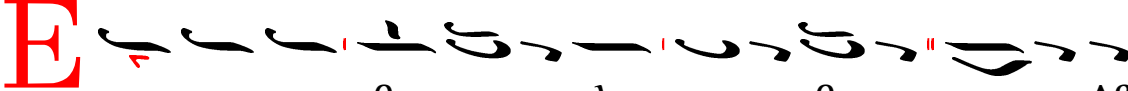

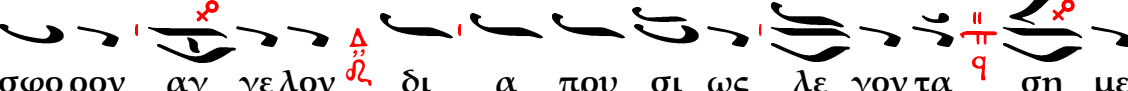

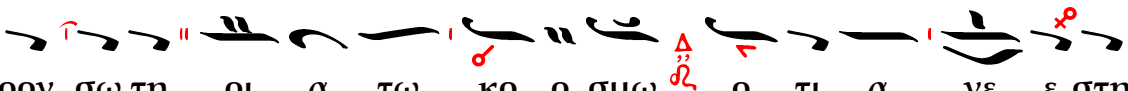

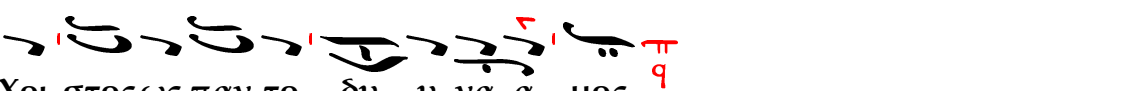

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

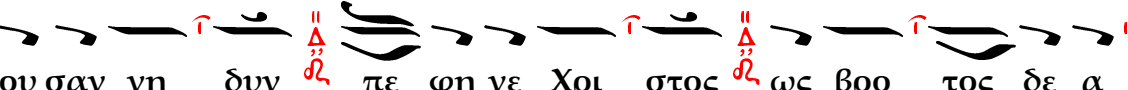

* * *

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ ς΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ΄

Ε
πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε

σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με

ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη

Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α
ρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ

ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α

μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
 κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
 ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
 η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ
 παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
 αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
 συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τωρ μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
 βω του η λα το σκι ρ των ο λα ος δε του Θε ου
 ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
 τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τοῦ ἁγίου. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ω ς υ πε ρη λα σε την πριν Νο τϑ βα σι λισσαν
σο φε νυν η βα σι λισ Α λε ξα αν δρα εις την σην
γαρ συ νε σιν εκ θαμ βη θει σα ε δρα με ο θεν σοι συ
μπα ρι στα ται Μα αρ τυς εκ δε ξι ω ων τϑ Θε ς ωσ
περ βα σι ι λι ισ σα

Ρ η μα των σϑ ουκ ε νεγ κων τϑς ε λεγ μϑς ο δυσ σε
βης τυ πτε σθαι κε λευ ει το στο ο μα φευ το σον
Γε ωρ γι ε το δε και τοι κϑ ο μενον κυμ βα λον ως
α ντη χει κρ αυ γα α ζον μο νος Θε ο ος α ψευ δης
ο Χρι στο ος ε ε στιν

Δόξα.

Γ νη σι ε φι λε τϑ Χρι στϑ πρω τα θλη τα ϑ χα τε αυ
τϑ παμ φω τε λαμ πτη ϑ οι κϑ με ε νης α στη η ϑ
φαι νο τα τε λυ χνι α τι μαλ φε στα τε α γρυ πνε
των τι μω ντων σε φυ υ λαξ φυ λατ τε η μας Μα ρ τυς Γε
ω ωρ γι ι ε

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

I δου και τε το κας Α γνηκαιπαρ θε νευ εις εν ταυ
 τω θαν μα πολυ θαν μα στον ο ο ντως φο βε ρον ξε
 νη κϷστον Θε ον γαρ τον πα ντα να κτα φε ρϷ σα σαις α
 γκα λαις θη λα α ζεις τον τρο φο δο ο την Χριστον Κο
 ρη νη η πι ι ον

Καταβασία.

E πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ ε΄

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

T ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
 προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω

πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι

Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τοῦ ἁγίου. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε ορ τι ον κρο τει σκιρ τω ω σα η Εκ κλη
σι α την σε πτην α να α στα σιν τσ Σω τη ρος
και την νυν με τα θε σιν τσ Α θλο φο ρσ ψαλ λσ σα
δυ ο τα κα λα γαρ συ νε ε δρα α μον

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δ ο ξα ζει σσ τε ρας το ξε ε νον θαυ μα το
βρου τα ο κα λος Γλυ κε ε ρι ος τον βαν ου ου περ
θαυ μα στως ε ζω ω σας αυ τον δε τω Κυ ρι ω σσ
ζω σαν θυ σι αν προ ση η νε εγ κας

Δόξα.

A ι νε σε ως ο πως την δο ο ξαν την σην υ
 μνη σω πλη ρω σον το στο ο μα μϞ χα ρι τω σας
 και τον νϞν Γε ωρ γι ε και γαρ α γαλ λι α σε ται
 ο τανσοι ψα λη το πνε ευ μα α μϞ
 Καὶ νϞν. Θεοτοκίον.

Υ περ α γνε πως υ περ λο ο γον γα λα κτο
 τρο φος και παρ θε νος πε ε φυ κας α πο ρω σϞ
 το φρι κτον μυ στη ρι ον τι μων λοι πον τον το κον σϞ
 σε προσκυ νω Πανα γι ι α α μϞ
 Καταβασία.

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἁγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος^{π 9}

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν^{Δ 2} ε δω κεν η μιν^{Δ 2} την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος^{π 9}

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ὠδὴ σ'

K
 α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης^{Δ 2} και
 συ νε τριψασμο χλουσαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
 δη με ε νων Χρι στε^{θ 7} και τρι η μερος^{π 9} ως εκ κη τους
 Ι ω νας²² ε ξα νε ε στη σ του τα φου^{π 9 (δεις)}

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ
 υ λα ξας τα ση μαντρα σω α Χρι στε^{Δ 2} ε ξη
 γερ θης του τα α φου^{Δ 2} ο τας κλεις της Παρ θε νου

" μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α
 " νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σθτας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ " ω τε ρ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει
 ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
 γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας πα γ γε νη
 τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Τοῦ ἁγίου. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ι δου σοι και μι α τε ρ πνη χε λι δων θε ο συλ
 λε κτε λα ε την τσ ε α ρος χα α ριν α να πλη ροι οι θαν
 μα στωσ ο Γε ω ρ γι ος και συ γ χα ρη τε λοι πον
 τη χα ρα α τσ τσ παν τες

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δ ρι μει ας βα σα νς δει νων ε νε γ κων ως τρυ φας
 ταυ τας η γου υ πο με νων Κυ ρι ι ω και ψα λλων εν δο
 ξε η φω νη σθ δε της βρο ντης εν τω τρο χω των
 ευ χω ων ε ξη χει το

Δόξα.

Ε υ φραινε και σκιρτα χορος Αθλητων πανη
γυρωσ της νυν ευρηκοτες εξαρχοντα τον Γεωρ
γιον και αγαλλεσθε συν αυτω δαυιτικως
ημερα αρκουριου

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κ αι τι κτεις και παλιν αγνευεις ως πριν φοβε
ρος ο τοκετος μητρα νυμφευτε Κοορη και ανεκλα
λητος τον υπερχρονον βρεφωθε ντακαθημας
υπερε εννοιαντικτεις

Καταβασία.

Κ ατηλθες εν τοις κατωτατοις της γης και
συνετριψασμοχλους αιωνιους κατοοχος πεπε
δημε ενων Χριστε και τριημερος ως εκκητους
Ιωνας εξανεστης του ταφου

Χ ριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
να τον πατηησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Xρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χαρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, * πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκῶς αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτόν, *

πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (†63)

Στίχ. Σύροντες εἰς γῆν Μᾶρκον οἱ μαιφόνου,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἡγνόουν.

Εἰκάδι πέμπτη Μᾶρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες εἶλκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀννιανοῦ, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (†86)

Στίχ. Πρώην σκυτεὺς γῆς φθαρτῆς κάτω,
Εἶτα ἀλιεύς, δοξαζόμενος σὺν Μάρκῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Νίκης, σὺν τῷ Τροπαιοφόρῳ Γεωργίῳ μαρτυρησάσης. (†303)

Στίχ. Νίκης Βραβεῖα τῇ τετμημένῃ Νίκη,
Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ συγκειμένου ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Τελοῦμεν, Πέτρε, τῶν ἐγκαινίων μνήμην
Οἴκου σου σεπτοῦ πᾶς πιστὸς εὐφροσύνως.

Τὸν ἐγκαινισμὸν ἀποστολείου Πέτρου,
Χαίρουσα τελεῖ ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Στεφάνου τοῦ β΄, πατριάρχου Ἀντιοχείας. (†479)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου τοῦ Β΄, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†516)

Στίχ. Ἐκστάς, Μακεδόνιε, τοῦ φθαρτοῦ θρόνου,
Ἵμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφίμ καὶ Θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων ὀκτῶ Ὅσιομαρτύρων καὶ Ἀναχωρητῶν.

Στίχ. Ὅκτῶ συνεκκόπτουσιν ἀνδρῶν ἀχένας,
Ἵπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἡλίας, Καθολικοῦ Χορασάν. (ι' αἰ.)

Στίχ. Καθ' ὅλα φανεῖς χρηστὸς ποιμὴν Ἡλίας,
Δόξαν καθολικὴν εὗρεν ἐκ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐοδίου, Ἐρμογένους καὶ Καλλίστης, ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας ἀθλησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Φαιβαδίου (Phaebadius), ἐπισκόπου Ἀγίννου (Aginum, Agen) ἐν τῇ νοτίῳ Γαλλίᾳ, ὑπερμάχου τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τοῦ Ἀρειανισμοῦ. (~†392)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαουκαλδίου (Maughold, Macaille), ἐπισκόπου ἐν Ἰρλανδία καὶ προστάτου τῆς Νήσου τοῦ Ἀνθρώπου. (†498)

Στίχ. Ληστής ἀνθρώπων τὸ πρότερον ὑπάρχων
Εὐεργέτης ἐδείχθη ἐν Νήσῳ Ἀνθρώπου.

Ἐν νήσῳ Ἀνθρώπου ὠδήγησέ σε ἡ Χάρις,
Ἵνα τὸν Θεάνθρωπον ἐν αὐτῇ καθιδρύσῃς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐρμίνου (Erminus), β' ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Λόββης (Lobbes) ἐν Βελγίῳ. (†737)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Μέλλας (Mella), μητρὸς τῶν ἁγίων Καννέχου (Cannech) καὶ Τιγερνάχου (Tigernach), γενομένης μοναχῆς καὶ ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Δοίρε-Μέλλε (Doire-Melle, Rosslogher Abbey), ἐν Ἰρλανδία. (~†780)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐριβάλδου (Heribaldus), ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίου Γερμανοῦ εἰς Ὠξέρ (Auxerre) ἐν Γαλλία καὶ εἶτα ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως. (~†857)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥοβέρτου, ἡγουμένου μονῆς ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. (~†1000)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου, ἀσκητοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ὀμπνόρα ἐν Ῥωσία. (†1479)

Στίχ. Μετὰ θηρίων ζήσας Σίλβεστρος ὦδε,
Μετ' ἀγγέλων νῦν συνευφραίνεται ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τῆς Σκήτεως Ποϊάνα Μαρουλούϊ ἐν Ῥουμανία, τοῦ ἡσυχαστοῦ, γέροντος καὶ διδασκάλου τοῦ ὁσίου Παΐσιου Βελιτσοκόφσκυ. (†1767)

Στίχ. Τὴν νῆψιν Βασίλειος διώκων γνῶσει,
Πολλοὺς κατέστησε νηπτικούς ἐργάτας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλιανοῦ τοῦ τυφλοῦ, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1827)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Δευτέρα τοῦ Πάσχα, ἐκ μεταθέσεως ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχ. Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Ὁ ἐνδοξὸς καὶ θαυμαστὸς καὶ μέγας Μάρτυς Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν Τριβούνων στρατείαις διαπρέψας· ἐν ᾧ δὲ ἀθλεῖν ἔμελλε, Κόμης ἦν τὴν ἀξίαν. Τοῦ οὖν βασιλέως τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξενεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν Χριστὸν τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιούσθαι· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρῶν ὁ Ἅγιος, Χριστιανὸν

ἐαυτὸν ἀνεκήρυξε, τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθένειαν καὶ μυκτηριζῶν τοὺς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις οὔτε ὑποσχέσεσι τοῦ τυράννου, ἃς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπεῖξεν οὔτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρῶτον μὲν κοντῶ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἀφαμένου, ὡς τε καὶ πολὺ αἷμα καταρρέῦσαι, ἀποστραφείσης δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμεινεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῶ, ἀκμαῖς σιδηραῖς ἠρμοσμένῳ, δεθείς, κατὰ πρानοῦς ἀφίεται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθείς, αὔθις ὑγιῆς καθίσταται, θείου Ἀγγέλου ἐπιστασία.

Ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ Μαγνητίῳ τῷ συνέδρῳ αὐτοῦ θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶος φανῆναι πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν· οἱ τῇ τοῦ βασιλέως προστάξει ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν ὠμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ ἀβλαβῆ τὸν Ἅγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσβέστου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξελθόντα. Μετὰ ταῦτα, κρηπίσι σιδηραῖς, ἥλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπεῖρεται καὶ τρέχειν καταναγκάζεται· καὶ προσέτι, ξηροῖς νεύροις βοῶν τύπτεται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνητίου σημεῖον, εἰ ἀνασταίη τις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινομένη σορῶ τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνέστη νεκρός, καὶ τῷ Ἁγίῳ προσεκύνησε, καὶ ἐδόξασε τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως· Τίς τε εἶη καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι εἶπε, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἰδῶλα πλάνην, ἐν τοσοῦτοις χρόνοις ἤδη πυρὶ κατακαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ, πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων καὶ ἀεὶ προστιθεμένων τῇ πίστει, τὸν Θεὸν μιᾶ φωνῇ ἐδόξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκέριος, οὗ τὸν βούν τελευτήσαντα, ὁ Ἅγιος ἤγειρε· τῷ δὲ τοιοῦτῳ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθείς, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσασατο ξίφεσιν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθείς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων, καὶ ἔτι, διὰ τὸ τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Γεώργιον εἰσελθόντα ἐν τῷ ναῶ τῶν εἰδώλων, ἐνὶ τῶν ξοάνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεὸς καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν. Τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι ὡς μόνος Θεὸς ἐστὶν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ ταραχθέντα τὰ εἰδῶλα πάντα καταπεσεῖν καὶ συντριβῆναι. Μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτὰς τῶν Δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντας τὸν Ἅγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ θάπτον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι. Τοῦ δὲ βασιλέως κελεύσαντος αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλίδα Ἀλεξάνδραν διὰ ξίφους τελειωθῆναι, ὁ μὲν Ἅγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· ἐκείνη δέ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ τῷ Θεῷ, τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ

δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
 α πα θος το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρο νες ο
 πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
 κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
 ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
 στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν ^Δ _{δλ} Α
 δου την κα θαι ρε σιν ^Δ _{δλ} αλ λη σβι ο της της αι ω νι ου
 α παρ χην ^Δ _{δλ} και σκιρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον ^π ₉
 τον μονε υ λο γη τον των Πα τε ε ρων ^Δ _{δλ} Θε ον και υ
 πε ρε εν δο ο ξον ^π ₉

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος ^Δ _{δλ} αυ τη
 η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης ^Δ _{δλ} της λαμ προ φο ρου
 η με ε ρας ^Δ _{δλ} της Ε γε ρ σε ως ου ου σα προ αγ γε
 λος ^π ₉ εν η το α χρο νον φως ^Δ _{δλ} εκ τα φου σω μα
 τι κως ^π ₉ πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν ^π ₉

Τοῦ ἁγίου. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Π ο θω ω σθ ε ξυμ νειν τα θαν μα σι α ^Δ _{δλ} και
 πα α λιν συ στελ λομαι ^π ₉ ο ταν γαρ αυ τα ^Δ _{δλ} εξ α ριθ
 μη σαι βθ λη θω ^Δ _{δλ} υ περ αμ μον ευ ρι ι σκονται πλη
 θυ νο με να ^π ₉ και δε ξαι μθ το λοι πον α θλη τα ^Δ _{δλ} το

βρα χυ τσ το ε φυ υ μνι ι ον

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο υκ ε ε στιν ου δε γη ου δε θα λασ σα ου

πο ο λισουκ ε ρημος εν θα α λη θως των σων θαυ

μα των οι κρου νοι πε λα γι ζον τες Μα αρ τυς ουχ υ

περ βλυ ζου σι το σον γαρ θαυμα στον εν πα ση γη

α δεται ο ο νο ο μα

Δόξα.

Η αμ βει ει ται σσ Στρα ταρ χα την α θλη σιν Α

γγε ε λων το στρα τευ μα σε δ' ο των Α γγε λων Βα σι λευς

κα τα πλα γεις ε πε θυ μη σε Μα αρ τυς του καλ λης σσ

δι ο περ και σιν αυ τω βα σι λε ευ ει ν α ει σε κα τη

ξι ι ω ω σεν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο λο φω τε σκη νη θε οδ μη τε λυ χνι ι

α κα τα χρου σε στα μνε κι βω τε θε ο κα τοι κη τε

να ε ξε νο βλα στη τε ρα αβ δος Μη τρα ναν δρε τς

σας ι κε τας η μας πολυ ω νυ με Κο ρη δι α
φυ υ λα ατ τε

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω ν ι ο ν ζ ω η ν και με γ α ε λε ο ο ο ς

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ ἡ'

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρ α
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον ειστουςαι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως Θε ον ειστουςαι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α ρον κυ κλωτους ο φθαλ μουουςσου Σι ων
και ι ι δε ι δουγαρη κα σι ι σοι θε ο φεγ
γει ειςωσφω στη ρες εκ δυ σμωνκαι βορ ρα και θα
λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
ευ λο γουν τα Χρι στον ειςτουςαι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π α τερ παν το κρα ατορ και Λο γε και Πνε ευ μα
τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν
ταςτουςαι ω νας

Τοῦ ἁγίου. Αὐτὴ ἡ κλητὴ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υ μνης ως ευ ω ω δησυλ λε ξαν τες α αν θη
αλ λδ Παρα δει στ θε ο πνε ευ στψαλ τη ρος δευ
τε στε φος λαμ προν α σμα το πλο κον τω Μαρ τυ

ρι πλε ξωμεν ^Δ η ρι στευ σε γαρ ^Γ κα θε λων Σαταν το
κρα τος ^Π

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δ ευ ρο με λω γε ε Προ φη το πρω τε φρα α σον ^Δ
ο δι και ος ε κει νος ^Γ ο ε ξαν θη η σας ως φοι νιξ ^Π
τις και ποι ος ε στιν ^Δ ο με γα λου χος υ παρ
χει Γε ωρ γι ος ^Δ γλυ κυ καρ πον ο ντως ^Γ φυ τον καρ
δι ο τρο φον ^Π

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, *
ὕμνουντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ρ χσ ε πι φα α νη θι τα χυ νον φθα α σον ^Δ
η μας την νοσι αν σθ ^Γ ως α ε το ος χρυ σο πτε ρυξ ^Π
πε ρι θαλ πων α ει ^Δ κα θυ πο δε ξαι δι εις
σθ τας πτε ρυ γας ^Δ σκι αν υ πο σην γαρ ^Γ κα λον α
να πε παυ σθαι ^Π

Καὶ νῦν. **Θεοτοχίον.**

Ι δε ην προ ε ε φης Προ φη τα Παρ θε ε νον ^Δ
συν ε λα βεν α σπο ρως ^Γ η Βα σι λι ις και Κυ ρι α ^Π

και ως Μη τηρ γεν να τον Πα ντα να κτα πα να
 φθο ρος μει να σα μυ στη ρι ον ξε νον ο το κε
 τος σου Κο ρη
Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν
 τον Κυ ρι ον

Καταβασία.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
 στον εις τους αι ω νας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

(δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου

σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τον ζω ο δο την

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α της

ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Τοῦ ἁγίου. Φωτίζου, φωτίζου.

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μιν τον εν δο ξον ο

πλι ι την Χρι στῶ τῶ Βα σι λε ε ως Γε ωρ γι ον

τον με γαν

Γ λυ κυ τα την δρο σον ο ο ρη στα λα

ξα τε και συ κατ ε ξαι ρε τον σκι ιο τα το

ο ο ρος το Α γι ον χο ρευ ε νυν και α γα αλ λῃ

φαι δρωσ^Δ ε ευρες και γα αρ κρα τισ τον τον με ε γαν^Δ Γε

ωρ γι ον ο ρο φυ υ λα α κα^π

M ε γα λυ νον ψυ χη η μϑ ς τον λαμ προν φω

στη η ρα^Δ πα σης της οι κϑ με ε νης^ρ Γε ωρ γι ον

τον με γαν^π

A ι νϑ σιν αι συ μπασαι^ν νυν πα τρι αι αι των ε

θνων^π ευ λο γϑ σιν υ μνϑ ς σι^Δ και συμ φωνως κρα

ζϑ σι^π Χαι ρε Σω τη ρ των πι στω ων η χα ρα^Δ χαι αι ροις

και συ υ ευ χος Α θλο φο ο ρων^Δ Γε ωρ γι ε υ περ θα

αυ μα α στε^π

Δόξα.

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι συ

πο στα α του^Δ και α δι αι ρε του^ρ Θε ο τη το στο

κρα τος^π

P α βδι σμα τα ξε ε σεις^ν και των βϑ νευ ρων τϑς δαρ

μϑς^π τας κρη πι δας τον λα ακκον^Δ της α σβε στϑ σε βο

μαι ^π₉ ταλ λα τε ο σα υ πε ε στης α θλων ^Δ₂ Μα αρ τυς
Χρι στς υ πα ντα μα κα ρι ι ζω ^Δ₂ και τον τρο χον κα τα
σπα α ζο ο μαι ^π₉

Και νυν. Θεοτοκίον.

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε ^Δ₂ χαι ρε ευ λο γη
με ε νη ^Δ₂ χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη ^Δ₂ σος γαρ
Υι ος α νε στη ^π₉ τρι η μεροσεκ τα φου ^π₉

Η δο ξα το κα αλλος ^ν₂ η ω ραι ο της των πι
στων ^π₉ η τρυ φη των Α γγε ε λων ^Δ₂ κο σμη το δι α
σωσμα ^π₉ πα να γνε Μη τηρ Χρι στς υ τς Θε υ ^Δ₂ τς υς
εις την γην σκε πην προσδρα μο ο ντας ^Δ₂ συ ντη ρη σον Πα να
γι ι α α μμ ^π₉

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α ^Δ₂ τη Κε χα ρι τω
με ε νη ^Δ₂ Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε ^π₉ και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ^Δ₂ ο σος Υι ος α νε στη ^π₉ τρι
η μεροσεκ τα φου ^π₉

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα, Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ειρας ε εκφθο
ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθαρ σι αστου κο σμου ου σω τη η ρι ον
Τοῦ ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Ε αρ η μιν ε ξε ε λαμ ψεν η λα αμ πρα
τῶ Δεσπο ο τῶ και θει α ε ξα να α στασις
προς ὅ ὄ ρα νι ι ον πα α σχα εκ γης η μας πα α ρα
πε εμ πον ταυ τη δε συ υν εκ λα αμ πει τῶ
πα νεν δο ξῶ Μα αρ τυρος Γε ω ωρ γι ὅ ὄ η
μνη η μη Η φω ταυ γη η η η ης ην φαι δρωσ
τε λε σω μεν ι ι να θει ει ασ α ξι ω
θω μεν χα α ρι τος προς Χρι ι στῶ τῶ ὄ Σω τη η

ρος

Καὶ αὖθις τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθα ρ σι α στου κο σμου ου σω τη η ρι ον

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εἰς ἀὰ αὐτοῦ σοὶ πρὲς εἰπεὶ υῦ υῦ μνοὺς τῶ
ὦ ὦ Θεεεεεὼ

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται

Χ πασι τοῖς ὀσι οῖς αὐτοῦ

Π ασαπνοὴ καὶ πασα ἀκτινισμοδοξαζοῦ

Κυυυριεὸτι διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ θανα

τοῦ ὄν κατηρηγηησας ἵνα δεῖξῃ τοῖς λα

οῖς τὴν ἐκνεκρῶσόν σου ἀναστασασασα

σιν ὡς ἄνθρωπος ἀνθρώπων

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

Χ ενστερεωματα της δυναμεως αυτου

Ε ἰπαύσαν ἰουδαῖοι πῶς οἱ στρατι

ῶται ἀπώλεσαν τὴν οὐντες ἐπὶ τὸ ὄν Βα

ασιλεεαδιὰτι γὰρ ὁ λίθος ἐκ ἐφυ

λαξὲ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἠτον

ταφέντα ἀδοτῶσαν ἠναστασάντα

προσκυνηει ει ει τω ω ω σαν λε ε γοντεες συν η

η μιν δοξα τω πληθει των οικτιρωμων σου Σω

τηρ η ημων δο ο ο ξα α α σοι

Χ Αινειτε αυτον επι ταις δυναστεiais αυτου· αινειτε αυτον
κα

τα το πληθοστης με γαλωσσησ α αυτου

Χαιρε τε λαοι και αγαλλιασθε Αγ

γελος εκθησεν εις τον λιλιιθον του μνη η

ημα α α τος αυτος ημας ευηγγε λισα α

το ει ει πων Χριστος ανεστη εκ νεκρων

ο ο σωτη ηρ του κοοοσμου και ε πληρω

σε τα συυμπααντα α α ε ευωδιιασ

χαιρε τε λαοι οι οικτιρωμων σου

α α σθε

Χ Αινειτε αυτον εν ηχη σαλπιγγος· αινειτε αυτον

εν ψαλτηρι ω ω ω και αιαικιθααρα

Α γ γελος μεν το οχαιαιαιρε προ της σης συλη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με ε ε ε
 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν ^θ Αγ γε λος δε το ον λι
 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος ^Δ εν τη ση
 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν ^θ
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης
^{Δι} ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ
 υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να
^{Δι} α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω
 ων η η η μιν ^Δ δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα
 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο
 ξα α α α σοι ^Δ

Στιχηρά προσόμοια δ', τοῦ ἁγίου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Πα ρ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν λ
ε
ς

εν χορ δαι αι αι αις και αι αι ορ γα α νω
^Δ ε ευ τε τη ην πα νε ορ τον φαι δραν εν δο ξον Α

να στασιν πα α ντες πα νη γυ ρι σαντες πα λιν ε ορ

τα σω μεν φαι δραν πα νη γυ υ ριν Γε ωρ γι 8 τ8

Μαρ τυ ρος και στε ψω μεν τ8 8 τον ε α ρι νοι οις

αν θε σιν ο ντα α ητ τη η τον ο πω σταις αυ

τ8 ι κε σι ι αις λα βω μεν των θλι ψε ων α μα

και πλημ με λη μα των α πο λυ τρω σιν

Στίχ. 7'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω

τον Κυ υ υ ρι ον

Ο λον προ ο σε νη νο χας σου τον τω σοι δε

δω κο τι παμμα α καρ ζω ην ο λο κληρον ωσ περ

ο λο καρ πω σιν ζω σαν και εμ ψυ υ χον και θυ

σι αν ευ προσ δεκ τον και κα θα ρω τα α την ο θεν ε

χη μα τι σας πρε σβυς θερ μο τα α τος ζα λη ης ε ξαι

ρ8 μενος πα α ντας πι στει τ8ς υ μνηντας σε Μαρ τυς

και προ σκα λ8 με ν8ς σε Γε ωρ γι ε

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, και ω σει κε δρος η

εν τω Λι βα νω πλη θυν θη σε ται

Σ πο ο ρον γε ε ωρ γη σαςεμ με λως τον κα τα βλη

θε ντα τδ λο ο γδ τη κα θα ρα σδ ψυ χη τδ

τον ε πλε ο να σας πο νοις α θλη σε ε ως και σο

φως α πο θε μενος εν ε πδ ρα νι ι αις θη και στην

α κη ρα τον ευ ρες α πο λα αυ σιν ης νυ υν εμ φο

ρδ μενος μα α καρ ταις προς τον Θε ον σδ πρε σβει αις

τδς πι στως υ μνδντας σε πε ρι σω ζε

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ε θαυ μα στω

σεν ο Κυ ρι ος

Μ α αρ τυς α α θλο φο ρε τδ Χρι στδ τδς εν δι

α φο ροις α να α γκαις σω ζε πρε σβει αις σδ πα σης

πε ρι στα σε ως α πο λυ τρδ με ε νος και δι ω

κων ψυ χο λε θρον δει νην α θυ μι ι αν χα ριν δε και ε

λε ος η μιν αι τδ με ε νος ο πω ω σταις λι ταις σδ σω

θε εντες και ρο ντες γε ραι ρο μεν παν τες τες σε

πτες α γω ναςσθ Γε ωρ γι ε

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη

τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α

πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι ^υ και τη Σι ων ει πα τε ²² δε χουπαρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α ²² της Α να στα σε ως

Χρι στου ^υ τερ που χο ρευ ε ²² και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ ^υ τον Βα σι λε α Χρι στον ²² θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ^υ ως νυμ φι ονπρο

ερ χο ο με νον ^υ

^χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου ^υ και οι ^χ δι και οι ευ φραν θη

τωσαν ^υ

Α ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ²² ορ θρουβα θε ε

ος ²² ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ^υ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον ^υ και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε ^υ τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} τον ζων τα με

τά των νεκρών ^{Βε}τιθηνει ^{Κε}ει ειτε τον αφθαρτον
ως εν φθορα ^ααπελθουσαι κηρυξα ^Δτε τοις αυ
του ου Μαθηταις ^υ

^χΑυτη η ημερα ην ^εποιησεν ο Κυ
ριος ^υαγαλλια ^χσωμεθα ^υκαι ευφρανθωμεν
εν αυτη ^υ

Π ^{Κε}α ^υσχατοτερον ^υΠασχα Κυριου ^υΠασχα ^υ
Πασχα πανσεβασμιον ημιν ^ανετειλε ^υΠα
σχα εν χαρα ^αληλουςπεριπτωξωμεθα ^ω
ωωω ^υΠασχα λυτρον ^υλυυυ ^υυπης ^υκαι ^υγαρ ^υεκ ^υτα
φουσημερον ^υωσπερ ^υεκ ^υπα ^υστου ^υεκ ^υλα ^υαμ ^υψας ^υΧρι
στος ^υτα ^υΓυναι ^υα ^υχα ^υρας ^υε ^υπλη ^υσε ^υλε ^υε ^υγων ^υκη ^υρυ ^υ
ξα ^υτε ^υΑ ^υπο ^υστο ^υο ^υο ^υο ^υλο ^υις ^υ

^υΗχος ^υΠαφ

Δ ^{Πα}ο ^υξα ^υΠα ^υτρι ^υκαι ^υΥ ^υι ^υω ^υκαι ^υΑ ^υγι ^υω ^υω ^υω

Πνε ευ μα α α τι

A ^{Κε} α νε τει ει λε ε το ε ε ε ε ε αρ ^{u'q'}

^{Δι} δευ τε ευ ω χη θω ω ω ω ω ω ω ω

^M με ε ε εν ^{Κε} ε ξε ε ε ε ε ε ε λα α ^M

^{Κε} α ε ξε ε λα α ψε ε ε ε ε ε ιε

^M ε ε ε εν ^{Δι} η α ^{Πα} να στα α σι ις Χρι ι ι

στου ου δε ευ τε ε ευφραν θω ω ω μεν η του

α θλο ο φο ο ρου μνη η η η η μη τουςπιστους ^{u'q'}

φαι δρου υ υ νου ου σα Α α νε δειει ει ει χθη δι ^{π'q'}

ο ο φι λε ε ο ορ τοι δε ε ε ε ευ τε μν ^{u'q'}

στι κως αυ τη ην πα νη η γυ υ ρι ι ι ι ι

σω ω ω μεν ου τος γαρ ως κα λο ος στρα τι ι ^{π'q'}

^{Κε} ω ω ω της ην ^{u'q'} δρι σα το ο ο κα α τα ^M ^{Κε}

τω ων τυ ρα α α αν νων και του τους κα α ^{Πα} ^{u'q'}

τη η σχυ υ νε ^{Δι} μι μη της γε νο με ε νος

του ου πα αθους του ου Σω ω τη η η η η ρο
 ος Χρι ι ι στου ουκ η λε η σε το σκε ευ ος το
 ο πη λι ι νον το ε ε α αυ του αλ λα γυ μνον
 α νε χαλ κε ευ σεν εν βα σα α α α α νοις αυ
 το ο προ σα α μει ει βο ο ο ο ο με ε ε ε
 νος αυ τω ω βο η η η η η η η σω ω
 ω βο η η σω ω ω με ε ε ε ε ε ε λιε
 ε ε ε εν α θλο φο ο ρε ε ι κε ε
 ε τε ε ε ευ ε εις το σω θη η ναι τα ας ψυ
 χα αση μων

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
 και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη
 γυ υ υ υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ

ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν
 α δε ελ φοι και τοις μι σθ ς ς σι ιν η η η
 μας συγ χω ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη
 Α να α α στα α α σει και αι ου τω βο
 η η η η σω ω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ
 νε ε ε κρων θα να τω θα α να τον πα
 τη η η η σας και τοις εν τοις μνη η η η
 μα α α α σι ζω ην χα α ρι σα α με νο
 ο ο ος

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἕως ἐκ τρίτου.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος: Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς:

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον:

Ἦχος π̣̣̣̣̣̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

Τὰ ἕξαπλᾶ.
Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}_{δλ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς

δυνάμεώς σου φεύσονται σε οί ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξϛ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

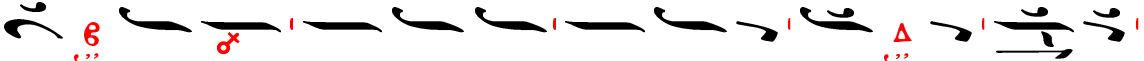

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξϛ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

 σας ^ε σταυρωθεις ^ο τε Χριστε ^ο Θεος ^Δ θανατω

 θανατον πατηησας ^ε εις ^ω ν της ^α γι ^α σ Τρι

 α ^α α ^α δος ^σ συν ^δ ο ^ξ α ^ζ ο ^μ ενος ^τ ω Πα ^τ ρι

 και ^τ ω Α ^γ ι ^ω Πνε ^ε υ ^μ α ^τ ι ^ε σω ^σ ον ^η μα ^α

 ας ^Δ

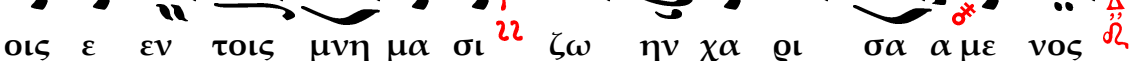
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. ^υ

Χ ρι ^σ τ ο ^ο σ ^α ν ^ε ε ^σ τ η ^η ε ^κ ν ^ε ε ^κ ρ ω ^ν θ ^α

 ν ^α τ ^ω θ ^α ν ^α τ ^ο ν ^π α ^τ η ^η η ^σ α ^α α ^α σ ^κ α ^ι τ ^ο ι

 ο ^ι σ ^ε ε ^ν τ ^ο ι ^ς μ ^ν η ^μ α ^σ ι ^ζ ω ^η ν ^χ α ^ρ ι ^σ α ^α μ ^ε ν ^ο s ^Δ

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός. ^υ

Χ ρι ^σ τ ο ^ο σ ^α ν ^ε ε ^σ τ η ^η ε ^κ ν ^ε ε ^κ ρ ω ^ν θ ^α

 ν ^α τ ^ω θ ^α ν ^α τ ^ο ν ^π α ^τ η ^η η ^σ α ^α α ^α σ ^κ α ^ι τ ^ο ι

 ο ^ι σ ^ε ε ^ν τ ^ο ι ^ς μ ^ν η ^μ α ^σ ι ^ζ ω ^η ν ^χ α ^ρ ι ^σ α ^α μ ^ε ν ^ο s ^Δ

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ σ ι α

Ἦχος ᾠὴ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἦχος Δι - θ

Ω ς των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της και των πτω
 χων υ πε ρα σπισ της α σθε νων των ι α τρος βα σι
 λε ων υ πε ερ μα χος Τρο παι ο φο ρε με γα λο
 μαρ τυς Γε ωρ γι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω
 θη ναι τας ψυ χας η μων

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι - θ

Π ρο λα βσ σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
 αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τδ
 μνη μα τος η κου ον εκ τδ Α γγε λδ τον εν
 φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν

τα φιασπα αργα να δρα με τε και τω κοσμο
 κη ρυξα τε ως η γεροθη ο Κυριος θανατω
 σαστον θανατον οτι υπαρχει Θεου Υιος
 του σωζοντος το γενοστων ανθρωωωωωπων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Ει και εν ταφω κατηλθες αθα ανα τε
 αλλα του Αδκαθει λεςτην δυ να μιν και α νε
 στης ως νικη της Χριστε ο Θεος γυ ναι ξι
 Μυρο φοροισφθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νηδω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων ανα στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ει και εν ταφω κατηλθες αθα ανα τε
 αλλα του Αδκαθει λες τη ην δυ να α μιν και
 α νε στης ως νικη της Χριστε ο Θεος γυ
 ναι ξι Μυρο φοροισφθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε

και τοις σοις Αποστολοις ειρηνην δωρου με
 νος ο τοις πεσουσι παρεχων α αναστασι ι
 ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου·

ᾠχος 4 Παφ

Ο σοι εις Χριστον εβαπτισθη η η τε ε
 Χριστο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α
 λλη λλ λ λ λ ι ι ι ι α (δίσ)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χριστον εβαπτισθη η η τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λλ λ λ λ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Αγι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και αι και εις τας αι ωνας των αι ω

νων α μην ^Δ₉

X Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π₉

N ε ε δυ υ υ υ να α α α μιν ^π₉

O ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι ^π₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ^Δ₉

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α ^π₉

σθε ε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ ^ν₉

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α ^π₉

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

(Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἑβδ. τῶν Πράξεων).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Χ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο βη εχ θη ε ξε λη ς την ψυ χη ην μη

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Χ Ἦ. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θης ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ἦ ὁ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας
κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν

ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσεισι δυοσί, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἀλληλουάριον τῆς ἡμέρας.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Α λλη λη η η α Α λλη η η η α Α α α λλη η η η α Α α α λλη η η η α

η η η η α Α α α λλη η η η α η η η η α

η η η η α

Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν

μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α

αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι

ι ι ι ων

A Πα λλη λσ σ σ ι α Α λληη λσ σ σ

σ ι ι ι ι α Α α α α λληη λσ σ σ

σ σ ι ι ι ι α

Χ Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βσ λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τσς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τσ

A Πα λλη λσ σ σ ι α Α λληη λσ σ σ

σ ι ι ι ι α Α α α α λληη λσ σ σ σ

σ σ σ ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. α' 18-28).

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α **Τ**ωων ο ο ο ο ο λωω ω ω
 ων υ πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**
Ται αις α αγ γε λι ι και αις α ο ρα α α
 τω ως δο ο ρυ φο ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον
 τα α ξε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν **Α**
 λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος **Δι-θ**

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον **Δ**

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον **Ζ'**

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον **Δ**

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον **θ**

Δι-θ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε **Δ**

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε **Δ**

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε **Ζ'**

Π α ρα α σχϑϑ Κυ υ ρι ε **Ζ'**

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ Δ

Λειτουργικὰ σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον θ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

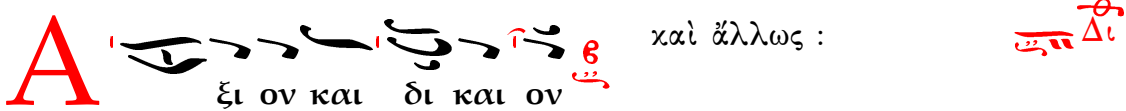
Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

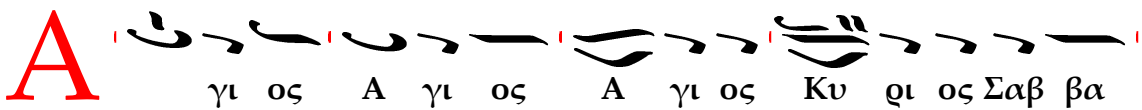
Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

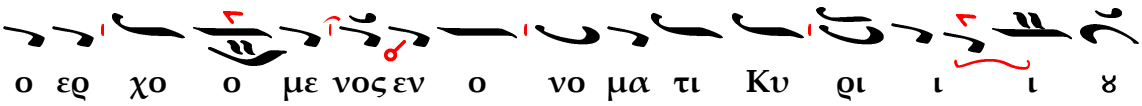
Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

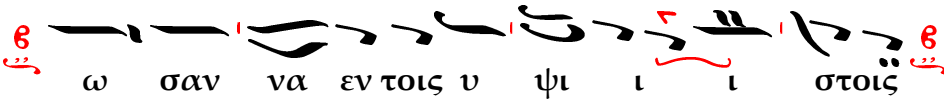
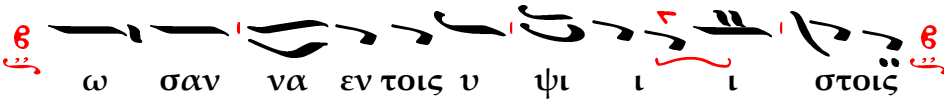
Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

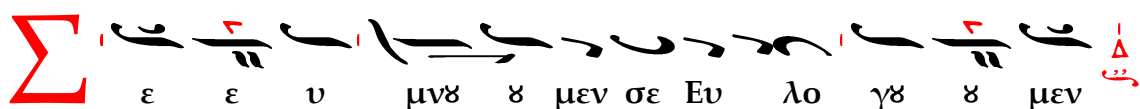
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς

 ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πααρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω πι ι ι ζα φω τι ι ι ζα ς η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε
ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε
ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γε ρ σει
του ου το ο ο ο ο κς ς ς ς σς ς ς ς

χα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α θα
 να α α α α τϛ ϛ γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ευ σα α α α α α α α α θα να α τϛ ϛ γε
 ε ε ευ σα α α γε ευ σα α α σθε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου τιμωμένους ναοὺς.
 Κοινωνικόν. Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.

Ἦχος Δι-θ
 ε-Δ' ς

Ε ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι **Ε**ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ου υ υ υ υ υ υ υ υ υ εις μνη μο ο ου υ
 νο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω νι ο ον ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε σται Πα ε ε σται αι αι
 δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι και αι αι αι ε ε σται δι ι ι ι

και ο ος Αλ λη λϑ ϑ ϑ ι ι ι α α α α α

α α α

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις εν τοις μνημα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σϑ με τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϑ

Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη

λϑ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην
χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην
χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *